

Redactor: Aurelia Năstase

TRANSLATION COPYRIGHT © Dinasty Books Proeditură
și Tipografie 2018
Toate drepturile pentru ediția română a acestei cărți sunt
rezervate Dinasty Books Proeditură și Tipografie 2016.
Reproducerea parțială sau integrală a textului sau imaginilor
fără acordul scris al editurii este interzisă și se va pedepsi
conform legilor în vigoare.

RAFAEL LORIOT

ISTORIA ASCUNSĂ

Repere esențiale

TRADUCERE DE NICOLAE CONSTANTINESCU

Descrierea CIP este disponibilă
la Biblioteca Națională a României.

ISBN: 978-606-8926-15-5

Dinasty Books Proeditură și Tipografie

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

1. Edouard Schuré, *Marii inițiați*
2. Guy Tarade, *Les archives du savoir perdu*
3. Baird T. Spalding, *Treisprezece lecții despre viața maestrilor*
4. Laura Knight-Jadczyk, *Ces mondes qui nous gouvernent*
5. Laura Knight-Jadczyk, *Istoria secretă a lumii*
6. Immanuel Velikovsky, *Ciocnirea lumilor*
7. Anton Parks, *Le secret des Etoiles Sombres*
8. Anton Parks, *Adam Genesis*
9. Sheila Ostrander, Lynn Schroeder, *Psychic Discoveries*
10. Dorothée Koechlin de Bizemont, *L'Univers d'Edgar Cayce*
11. Serge Hutin, *Oameni și civilizații dispărute*
12. Serge Hutin, *Societățile secrete*
13. Fabre d'Olivet, *Histoire philosophique du genre humain*
14. Andrew Tomas, *Shambala, oază de lumină*
15. T. Lobsang Rampa, *Cheile nirvanei*
16. Albert Slosman, *Et Dieu ressuscita à Dendérah*
17. Richard J. Evans, *The Third Reich at War*
18. Eric Laurent, *La face cachée du pétrole*

CUPRINS

1. Regnurile naturii	7
2. Teoria evoluției (Darwin).....	8
3. Expansiunea Universului	10
4. Fixarea rețelei magnetice.....	16
5. Ciclurile de glaciaționi.....	17
6. Origini, venirea unor ființe din spațiu.....	19
7. Sistemul solar	26
8. Primele rase umane.....	41
9. Epoca de aur.....	43
10. Continentul hiperboorean.....	48
11. Descendența omului	50
12. Lemuria	51
13. Atlantida	55
14. Disparația animalelor preistorice (50 000 î.Hr.)	65
15. Preistoria	67
16. Mitologia	86
17. Rasa roșie (indienii din America) și rasa neagră	89
18. Stonehenge și Tiwanaku	90
19. De-a lungul mileniilor	93
20. Sumerul	96
21. Egiptul.....	99
22. Sfînxul și piramidele	111
23. Sodoma și Gomora (1898 î.Hr.)	126
24. Moise.....	127
25. Pitagora.....	130
26. Mayașii	137
27. Iisus Hristos	140
28. Biserica și Evanghelile	150
29. Lamaismul, budismul	153

30. Giulgiul de la Torino	156
31. Fecioarele negre	159
32. Piatra Chintamani și Graalul	163
33. Chivotul Legii	166
34. Templierii	169
35. Catarii	178
36. Cristofor Columb și descoperirea Americii	182
37. Revoluția Franceză	186
38. Primul și Al Doilea Război Mondial	192
Bibliografie selectivă	210

„Reperile esențiale” care vor fi prezentate în această lucrare sunt departe de a fi „oficiale”. Autorii se fereșc să afirme că sunt deținătorii adevărului absolut. Este posibil ca pe viitor unele dintre ele să dispară sau să fie modificate în funcție de cunoștințele noi de care dispun autorii. Nu e nicio rușine să afirmi că te-ai înșelat. Dimpotrivă, este un semn de curaj pe care puține persoane îl au, fiindcă asta te obligă să te corectezi permanent.

1. Regnurile naturii

Evoluția noastră are un caracter septenar.

Există șapte stări ale materiei: solidă, lichidă, gazoasă și patru stări eterice.

Există șapte regnuri: trei elementare, mineral, vegetal, animal, uman.

Omul nu este stadiul ultim al evoluției, dar are capacitatele să-l atingă. Ceea ce se numește în mod obișnuit stare angelică (sau divină) este viitoarea etapă a evoluției omului. Regnurile numite inferioare față de regnul uman trăiesc în om aşa cum regnul uman trăiește în inger. Toate regnurile sunt, așadar, în fel de dezvoltare. Ele îi permit fiecărui să experimenteze materia în mod progresiv și dintr-un unghi diferit.

Par l'esprit du soleil,

Anne și Daniel Meurois-Givaudan

Toate (minerale, vegetale, animale, oameni) pot fi numite fragmente, dar fragmentele de personalitate diferă de celelalte în sensul că pot genera alte fragmente pornind de la ele însele.

Cartea lui Seth,

Jane Roberts

2. Teoria evoluției (Darwin)

Teoria evoluționismului a lui Charles Darwin (1809-1882) este un exemplu de teorie contrazisă de fapte care se găsește totuși în cărțile de școală.

După cum a spus foarte bine Jean Rostand, „evoluționismul este un basm cu zâne pentru oamenii mari”.

Darwin a arătat legile de care ascultă natura (lupta pentru viață, ereditatea, selecția naturală, variabilitatea speciilor – le-a redus numărul și le-a stabilit nivelul), dar discipolii săi au făcut toate speciile să iasă dintr-un singur prototip și apariția speciilor să depindă numai de influențele mediului. Mamiferele au apărut după reptile și păsări, dar nu schimbările terestre explică ordinea apariției. Mediul nu explică speciile. Mamiferele care și-au găsit loc lângă marii dinozauri nu erau mai bine pregătite pentru mediul în care trăiau decât predecesoarele lor.

Marii inițiați,
Edouard Schuré

Potrivit teoriei evoluționismului, la ființele vii schimbările rezultă din mutațiile survenite din întâmplare, în funcție de înzestrarea genetică. Aceste schimbări sunt supuse presiunilor selecției naturale, care elimină situațiile nocive. Moștenirea schimbărilor utile este supusă legilor geneticii. După cum spune foarte bine Kryeon, „dacă evoluționismul (așa cum îl văd oamenii de știință) există, șopârla își vede coada tăiată crescând imediat după aceea”. De ce, atunci când ne tăiem un membru, acesta nu mai crește?

Omul nu are ca strămoș niciun animal, și cu atât mai puțin vreo plantă. După spusele lui Baird T. Spalding, omul trăia pe Pământ

înaintea animalelor, există dovezi în acest sens. Sosirea omului pe Pământ s-a făcut în mai multe valuri, în diferite locuri. Nu geografia unei țări a creat rasa omenească. Omul a sosit, aşa cum era, în diferite locuri de pe planetă și s-a adaptat apoi la mediu, după cum descrie teoria lui Jean-Baptiste de Lamarck (1744-1829): „O modificare a mediului în care trăiesc animalele duce la o modificare a nevoilor lor, ceea ce produce la rândul ei o modificare a structurii și organizării lor”. Însă aspectul fizic al omului s-a schimbat. Înainte, arăta mult mai eteric (mai puțin materializat), căci materia nu era la fel de densă ca astăzi. și ființele mici au trăit laolaltă cu cele de mari dimensiuni (3-4 m).

În concluzie:

Conștiința elaborează forma, nu invers. Totul este deci simultan, nu există evoluție a speciilor. Specii din viitor există deja acum, dar vor apărea în lumea fizică doar în viitor.

Învățătura lui Seth,
Jane Roberts

Capitolele următoare vor arăta că numeroasele fapte și descoperiri contrazic teoria evoluționismului a lui Darwin.

3. Expansiunea Universului

Potrivit *Cărții galbene nr. 6*, astronomia ne învață că totul a început cu acel Big-Bang. Fizica ne spune că marile concentrări dău densități de masă importante, căci materia este comprimată. Conform acestei teze, obiectele cerești ar trebui să aibă o densitate mai mare decât obiectele mici, deoarece presiunea în interior este mai mare. O observare a planetelor din sistemul nostru solar dovedește însă contrariul. Cele cinci planete cele mai mici au densitatea cea mai mare.

Când vă îndreptați instrumentele spre granițele a ceea ce puteți vedea, instrumentele voastre vă arată că totul are aceeași vârstă? Nu!

Oare totul în Univers este dispersat uniform, în timp ce totul se îndepărtează dintr-un singur punct de origine? Nu!

Așadar, observația arată că sistemul solar, galaxiile etc. nu pot să provină dintr-un singur eveniment în expansiune. În realitate, există mai multe evenimente în expansiune separate de mari intervale de timp.

Alchimia spiritului omenesc,
Kryeon

Viața în ansamblul ei se bazează pe cicluri.

Înainte ca materia să devină ce este astăzi, ea era energie pură. Și această energie era vibrație pură. Această energie vibrantă este ceea ce se numește în mod obișnuit „antimaterie”. Vibrând, energia s-a materializat din ce în ce mai mult, formând astfel „materia”. La origine, aceasta era compactă (fără goluri), apoi s-a dilatat. Universul este deci în expansiune. Mai târziu, această materie va reveni la starea inițială, recontractându-se. Ea va redeveni astfel energie pură, putând să dea naștere altui univers cu ocazia unui nou ciclu.

Planetele respectă și ele un ciclu al lor. Se poate spune că Pământul se află la a patra incarnare. Oamenilor de astăzi li se oferă posibilitatea să aibă acces la un alt nivel vibrator. Se sfârșește un ciclu și începe altul, care va fi ceea ce omul va face din el. Ori va profita de ocazie ca să-și înalțe conștiința și să accede la o lume mai bună, ori va recădea la începutul ciclului și va trebui să-l realizeze în întregime, ca să-și ofere iar o nouă oportunitate de a urca o treaptă pe drumul trezirii conștiinței sale.

Primul sistem solar în care a existat rasa oamenilor era format din nouă planete grupate în jurul Soarelui și aflate la distanțe regulate față de acesta. Ele au explodat și au fost recreate de multe ori. Au dispărut și au reapărut.

Cartea lui Seth,
Jane Roberts

Fulcanelli era adeptul chiliașmului, doctrină care spune că istoria planetei noastre este un veșnic reînceput marcat de perioade de cataclism. Evoluția unei civilizații ar dura 7.000 de ani și un ciclu complet ar cuprinde 4 perioade de aceeași durată, adică 28.000 de ani. La sfârșitul acestei epoci ar surveni un cataclism de origine cosmică provocat de o activitate solară intensă.

Les archives du savoir perdu,
Guy Tarade

Este important să știm că sistemul nostru nu comportă cea mai intensă concentrare de energie, ci este pur și simplu cel din care facem parte și îl percepem din această cauză.

Învățătura lui Seth,
Jane Roberts

Au existat deja patru mari civilizații. Noi suntem cea de-a cincea. Ea va fuziona cu următoarea și nu se va întoarce în urmă, aşa cum au făcut precedentele.

Treisprezece lecții despre viața maestrilor,
Baird T. Spalding

Respect pentru ~~Fascismul~~ în prezent, din cea de-a cincea civilizație.

Prima civilizație (a giganților) a durat 4.008 ani și a fost ajutată de un individ pe nume Viracocha, care i-a învățat pe oameni știința; era vindecător și avea multe puteri. Această civilizație (a giganților) a fost distrusă de Potop.

A doua civilizație a durat 4.010 ani și a fost distrusă de furtuni și uragane.

A treia civilizație a durat 4.081 ani și a fost distrusă de ploi de fier și un potop de lavă.

A cincea civilizație (a noastră) are ca simbol ollin¹-ul, căci, spuneau cei din vechime, „în cursul acestui Soare, Pământul se va pune în mișcare și toți vom pieri”. Dacă ar fi să dăm crezare preoților azteci, ciclul actual ar fi început din mileniul al IV-lea i.Hr.

Amprentele zeilor,
Graham Hancock

Civilizația noastră de acum este a cincea.

Cea dinaintea noastră a fost Atlantida și au mai existat altele trei dinaintea ei. Planetele ocupau poziții diferite înainte (polii erau inversați). Prima civilizație a urmat aceeași linie de dezvoltare ca și a noastră și a întâmpinat problemele noastre. Locuitorii se aflau în majoritate în Asia Mică. A doua civilizație era cu mult superioară

¹ Ollin („mișcare”, în vechea limbă aztecă) este simbolul din centrul calendarului aztec, locul originii tuturor lucrurilor (n.tr.).

civilizației noastre din punct de vedere tehnologic. Locuitorii se aflau în majoritate în Africa și Australia, dar clima și pământurile erau diferite de ce sunt astăzi. Cei mai mulți dintre acești locuitori erau supraviețuitori primei civilizații. Ei locuiau în Lumania (se numeau lumanieni). Lupta era interzisă și nu puteau nici măcar să se apere. Lumanienii erau împotriva violenței. Dar au avut copii cu indigenele și astfel au apărut mutanții, care aveau repulsie față de violență, dar nu și interdicție. Asta le-a cauzat sfârșitul. Unii copii mutanți au rătăcit cu animalele ca nomazi. Legende vechi vorbesc despre ființe jumătate om și jumătate animal. A patra civilizație e cunoscută sub numele de Atlantida.

Învățătura lui Seth,
Jane Roberts

Indienii hopi consideră că ne aflăm în cel de-al patrulea ciclu al omenirii. Ei cred că:

- prima lume a fost distrusă de un foc devastator care a venit din cer și de pe pământ;
- a doua lume a luat sfârșit când globul pământesc a deviat de la axa lui și totul a fost acoperit de gheăță;
- a treia lume a fost distrusă de un potop universal;
- lumea actuală este cea de-a patra; soarta ei va depinde de comportamentul bun sau rău al oamenilor în conformitate cu vederile Creatorului; lumea noastră va fi nimicită de flăcări.

Viziuni ale Atlantidei,
Edgar Cayce – „lectura” 364-13

În Bamiyan (oraș din provincia Kapisa, la nord-vest de Kabul) se află statui despre care tradiția spune că sunt după asemănarea primelor două rase (care ar fi avut un corp eterat).

Istoria necunoscută a oamenilor,
Robert Charroux

Bhāgavata Purāṇa, carte sacră a Indiei, vorbește despre patru epoci care s-au succedat după ce au fost distruse de furia elementelor.

Respect pentru cunoștință și cărți al cincilea. Potrivit lui Hesiod (poetul grec din secolul al VII-lea î.Hr.), o credință asemănătoare era răspândită și în Elada. Acolo se vorbea despre patru epoci. Întâi, cea de aur, în care muritorii trăiau ca niște zei; apoi, epoca de argint, în care inteligența era deja mai scăzută; ciclul următor era cel de bronz, în care oamenii erau puternici, războinici și se distrugneau unii pe alții; a patra epocă era cea a eroilor, ale căror aventuri ne-au inspirat. Vechii greci considerau că trecem în prezent prin a cincea epocă, cea a fierului, și vom fi distruiți de Zeus, că și rasele de dinainte. Potrivit lui Censorinus (născut în anul 238 d.Hr.), grecii credeau că lumea ar fi inundată sau arsă epocă de epocă.

*Secretele Atlantidei,
Andrew Tomas*

Există ciclul de 3.600 de ani al norului de asteroizi care aduce din cer distrugerea unor părți ale Pământului (cometa a cărei ultimă trecere s-a produs pe la anul 1628 î.Hr., când vulcanul Thera a făcut explozie în insula Santorini din Marea Mediterană).

Există un ciclu de 309.000 ani, care face parte din ceea ce casiopeele numesc Unda. Unda este un salt cuantic macroscopic în care sectorul nostru de spațiu-timp se va prăbuși înainte să renască. Potrivit casiopeelor, aceasta va fi o fază de tranziție în care Pământul nostru va trece din cea de-a treia în a patra densitate.

Al treilea ciclu care ne afectează este un ciclu orbital de 27 de milioane de ani al stelei întunecate care însoțește soarele nostru. Această stea însoțitoare atinge punctul cel mai apropiat de partenerul ei la fiecare 27 de milioane de ani, străbătând Norul lui Oort, și, trecând prin conținutul lui ca o bilă care răstoarnă popicele, creează un fel de îngrămadire ciclică de asteroizi. (O explicație posibilă a minimului solar de 75 de ani datează din secolul al XVII-lea și este cunoscută sub numele de „Minimul lui Maunder”. De atunci, ea a lăsat cu gura căscată mulți savanți, deoarece este vorba despre un moment de trecere al însoțitorului întunecat prin Norul lui Oort, adică unde se apropie cel mai mult de Soare. Efectul gravitațional al acestei treceri apropiate este reducerea activității solare, ceea ce creează minimul

solar de 75 de ani. și alte perturbări din orbitele planetelor pot fi explicate prin existența unui astfel de corp ceresc.)

Acest moment al ciclului este interesant deoarece cele trei cicluri sunt pe cale să se apropie în același moment.

*Ces mondes qui nous gouvernent,
Laura Knight-Jadczyk*